

[Lynnerup Nielsen.]

typer. Mit parti finder altså ikke, at de bemandingsregler, der skal gælde for det underordnede mandskab, søfyrbøderne og matroserne, er i overensstemmelse med udviklingen.

Vi finder det heller ikke så påkrævet, at vordende navigatører, som det er foreslået, skal have 4½ måneds sejltid med et sejl-skib. „Danmark“ er faktisk det eneste sejl-skib, vi har. Sejlskibsuuddannelsen hører en svunden tid til og vender vel næppe tilbage. Skal der være en skoleuddannelse, må den ske i overensstemmelse med de moderne navigationsmidler, så undervisningen virkelig bliver af værdi for det praktiske arbejde senere hen.

De to øvrige lovforslag om navigatørers og maskinfolks uddannelse forekommer os at være naturlige. De nye tekniske hjælpemidler i skibene må uddannelsen stå på højde med, også af hensyn til den sikkerhed for søens folk, som må være målet.

Den nydannelse, som nu søges gennemført ved nedsættelsen af et uddannelsesråd til med navigationsdirektøren som formand at tilrettelægge undervisningen, og hvorunder også skoleskibet „Danmark“ inddrages, forekommer os at være en naturlig ting, men vi finder, at både sømændene og fiskerierhvervet burde være repræsenteret i selve uddannelsesrådet. Jeg har ganske vist forstået det således, at der ved de lejligheder, hvor det drejer sig om specielt ét af disse erhverv, kan tilkaldes en repræsentant for det pågældende erhverv, men ville det ikke være naturligt, om de to erhverv havde hver en fast repræsentant?

Som det fremgår af de bemærkninger, jeg har fremsat her i anledning af de tre foreliggende lovforslag, er vi ikke tilfredse med forslaget til lov om skibes bemanning, og vi vil derfor afvente resultatet af forhandlingerne i det udvalg, som jeg forstår skal nedsættes. Vi vil naturligvis lade os bestemme af, hvordan lovforslaget vil komme til at se ud, når det kommer til anden behandling her i det høje ting.

Handelsministeren (Philip): De tre lovforslag, der er til drøftelse her i dag, har det tilfælles, at de alle tre er af teknisk karakter og et meget stort antal af deres bestemmelser derfor mere egner sig til

drøftelse i et snævrere udvalg end her i det høje ting. Jeg skal bl. a. af den grund indskrænke mig til nogle forholdsvis få bemærkninger til en række af de spørgsmål, der har været fremhævet under drøftelserne i dag.

Lad mig til indledning sige lidt om spørgsmålet om aspiranternes stilling. Når jeg har foreslået den bestemmelse i bemandingslovens § 7, som har været så stærkt diskuteret i dag, hænger det sammen med, at der findes en betydelig skævhed inden for besætningerne, idet der i øjeblikket er mangel på styrmandsuddannede folk og samtidig er arbejdsløshed blandt dæksmandskabet. I en sådan situation forekommer det mig at være naturligt, at man gør, hvad man kan for at fremme uddannelsen af styr-mænd, og netop i en sådan situation er man også sikker på, at ikke blot vil aspiranterne gå videre til styrmandsuddannelsen, men der vil også gælde samme adgang som hidtil for dæksmandskabet i øvrigt til at komme frem og få styrmandsuddannelse. Det er da også således, at der ikke er nogen mand, der er gået den sædvanlige vej, der ikke har fået adgang til styrmandsuddannelsen, og den frygt, der er givet udtryk for i dag for, at de, der har gået aspirantvejen, skulle få lettere ansættelsesvilkår senere hen, tror jeg er ubegrundet på grund af den mangel, der i dag er på styr-mænd.

Der har endvidere været tale om shelterdækskibene. Det er et af de punkter, hvor det er vanskeligt at finde frem til en afgørelse, der kan tilfredsstille alle, for det er netop skibe, der snart hører til den ene og snart til den anden gruppe. Det, der er foreslået, er ét kompromis — og et kompromis, der ligger helt på linje med, hvad man gør i andre søfartsnationer. Man har således identiske regler i Holland, England og Norge, og dette taler efter min mening for, at man med dette kompromis er nået frem til noget nogenlunde fornuftigt.

Også spørgsmålet om sætteskipperne har været til drøftelse i dag. Der er sket en væsentlig udvidelse af den kreds af skibe, som disse skulle have adgang til at føre. Når man er gået ind herfor, skyldes det to forhold. Det ene er, at sætteskipperne i stort omfang i øjeblikket findes på de store skibe, ganske vist som tredjestyr-mænd o. lign., men man har faktisk takket være